

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Търговище, 25.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М.А Н. И.ОВА

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. Х.А
като разглежда докладваното от М.А Н. И.ОВА Търговско дело №
20223500900056 по описа за 2022 година

ИСКОВЕ с правно осн.чл. 432, ал. 1 от ТЗ за неимуществени и неимуществени вреди и икове за лихви на осн. чл. 429, ал. 3 от КЗ.

Делото е образувано по искова молба на Е. Д. П. и Х. Х. П., и двамата от с. М...., общ. Омуртаг, чрез процесуален представител адв. Г. Х., САК, с която срещу ЗД „Бул Инс“ АД, гр. София са предявени икове по чл. 432, ал. 1 от КЗ, както следва: иск за 30 000 лв., частичен от 60 000 лв. (за ищеца Е. П.) и иск за 30 000 лв., частичен от 80 000лв. (за ищцата Х. П.) – претендирано обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от всеки от ищите; както и иск за 3450.57лв.- обезщетение за имуществени вреди, претърпени от Е. П. и иск за 2060 лв.- обезщетение за имуществени вреди, претърпени от Х. П., ведно със законната лихва върху сумите, считано от 23.09.22 г. (датата на уведомяване на застрахователя) до окончателното изплащане на задължението – с твърденията, че всички вреди са вследствие на ПТП, настъпило на 10.08.2022 г., причинено от неправомерното поведение на водача на МПС „Сеат“, модел „Алхамбра“, рег. № Т... ТН, застраховано при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“: в района на км 5+653м, в близост до разклона за с. Паничино, като поради загуба на внимание,

водачът губи контрол над МПС-то и навлиза в лентата за насрещно движение, в която в противоположна посока се движи ищецът Е. П., управлявайки л.а. БМВ“ и забелязвайки навлезлия в неговата пътна лента „Сеат“, предприема завои наляво, за да избегне челен удар; в същото време водачът на л.а. „Сеат“ предприема завои надясно и натиска спирачки, вследствие на което настъпва удар между двата л.а. – пострадали са ишците, като ищцата е пътувала на предна дясна седалка до ищеца. Изложени са подробни твърдения относно причинените на ишците увреждания, многофрагментни фактури, претърпени оперативни интервенции, психични проблеми за ищцата и др., обосноваващи предявените искове, ведно с лихви, считано от датата на уведомяване на застрахователя 23.09.22 г. до окончателното плащане на задължението. Предявените искове за обезщетение на имуществени вреди са за репарирание на заплатените от всеки от ишците разходи, свързани с лечението на причинените увреждания: от ищеца – разходи за потребителска такса, избор на екип, такса болничен престой, 3 броя канюлиран титаниев винт и 1 бр. титаниев анкер; предоставени медицински услуги и закупуване на лекарствени продукти – по приложени 6 бр. фактури; за ищцата – разходи за закупуване на канюлиран спонгиозен винт и на плака за проксимален химерус. Претендират разноски.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът е подал отговор, в който, признавайки наличието на валидно застрахователно правоотношение и факта на настъпилото на 10.08.22 г. ПТП и участниците в него, въвежда следните възражения: по механизма на ПТП, описан в ИМ; с твърдения, че виновен за ПТП е ищецът Е. П., управлявайки „БМВ“, с рег. № БЕР..., а в условията на евентуалност – възразява, че ПТП-то е настъпило при условията на независимо съизвършителство от двамата водачи, по отношение травмите, причинени на пътничката Х. П. (ищца), при съотношение 1/3 за М. И. и 2/3 за Е. П.; оспорва исковете за неимуществени вреди и по размер; при условията на евентуалност – прави възражение за съпричиняване от страна на Е. П., поради нарушаване на правилата за движение, описани обстоятелствено в отговора.

С отговора ответникът е поискал спиране на производството, поради висящо досъдебно производство. Отправил е и искане на осн.чл. 219 от ГПК за привличане като трето-лице помагач на HDI Privat Versichering AG (D-5085), чуждестранно юридическо лице, с представител в България „АВУС

БЪЛГАРИЯ-регулиране щети“ ЕООД, със седалище в гр. София - кореспондента за уреждане на претенции в България, съгласно публичния регистър на НББАЗ, в качеството му на застраховател по ЗЗ“ГО“ на водача на л.а. БМВ 320И, рег. № В ЕР ..., обосновавайки правния си интерес с въведеното твърдение за съизвършителство на двамата водачи, тъй като ако бъде осъден да плати на ищцата Х. П. обезщетение за неимуществени вреди, ще има право на регрес срещу застрахователя, покрил отговорността на водача Е. П..

В срока по чл. 372, ал. 1 от ГПК ищците са депозирали отговор вх. № 741/24.02.2023 г., със становище по всички възражения на ответника; искането за спиране е оспорено, с довод, че липсват данни да е привлечено към отговорност обвиняемо лице; вземат становище по доказателствените искания, като възразяват само срещу въпрос № 1 към САТЕ; възразяват срещу конституирането на соченото трето-лице помагач на ответника, с довод, че посоченото българско дружество няма ролята на процесуален представител, а е кореспондент, уреждащ претенции по щети в България, а и привличането му ще утежни процеса, с оглед необходимостта от превод на книгата за връчване. Доказателствени искания във връзка с оспорванията в отговора на ответника – издаване на съдебно удостоверение; назначаване съдебно-психиатрична експертиза на ищцата Х. П.; допускането на свидетел във връзка с оспорения механизъм на ПТП; поставят допълнителни въпроси към исканата от страните САТЕ; представят за прилагане по делото заключението на САТЕ, изготвено по ДП № 246/22 г. на РУ-Омуртаг.

С определение № 59/01.03.2023 г., след изискана справка вх. № 651/17.02.2023 г. на РП-Търговище, ТО - гр. Омуртаг, съдът е оставил без уважение молбата на ответника за СПИРАНЕ производството по делото на осн. чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

С депозирания в срока по чл. 373 ГПК допълнителен отговор вх. № 1123/29.03.23 г. ответникът поддържа всички възражения в първоначалния отговор, отново моли за спиране на производството.

След изискана справка вх. № 1868/31.03.2023 г. на РП – Търговище, от която е установено, че по ДП № 246/22г. на РУ гр. Омуртаг, започнало на 10.08.22 г., с постановление от 27.03.23г. като обвиняем е привлечен М. И., като му е предявено постановлението за привличане и взета мярка за

неотклонение, с приложено копие от цитираното постановление, с определение № 83/05.04.2023 г. съдът е постановил СПИРАНЕ на производството по т.д. № 56/2022 г. на ОСТ до приключване на прокурорска преписка № 1868/2022 г. на Районна прокуратура – Търговище по ДП № 264/2022 г. на РУ гр. Омуртаг, на осн. чл. 229, ал. 1, т. 5 от ГПК.

С писмо № 1868/2022 от 09.05.23 г., вх. № 1585/11.05.23 г. на РП-Търговище, ТО гр. Омуртаг, съдът е уведомен, че ДП 264/22 г. е приключено, внесено е Споразумение № 92/28.04.23 г., като образуваното пред РС-Омуртаг НОХД № 75/2023 г., с обвиняем М. Я. И., е приключило на 09.05.2023 г. с одобрено от съда споразумение за извършено престъпление по чл. 343, а. 3, б. “а” във вр. с ал. 1, б. “б” във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК на 10.08.2022 г., с което по непредпазливост причинил телесни повреди на пътуващите в л.а. „БМВ“ лица Е. Д. П. и Х. Х. П..

С определение от 17.05.2023 г., на осн. чл. 230 ГПК, е възобновено производството по делото. С писмо вх. № 1683 от 18.05.23 г. изисканото НОХД № 75/23г. по описа на РС-Омуртаг е постъпило в ОС - Търговище.

С определението, постановено по реда и на осн.чл. 374 от ТЗ, по молба на ищите от 16.05.203 г., съдът е допуснал УВЕЛИЧЕНИЕ на исковите претенции за неимуществени вреди, съответно за Е. П. от 30 000 лв. на 40 000лв., частично от 60 000 лв.; а исковата претенция на Х. П. – от 30 000 лв. на 60 000лв., предявени частично от 80 000 лв.

В проведеното открито с.з. на 06.07.2023 г. процесуалните представители на страните поддържат исканията и становищата си. След събиране на допуснатите доказателства, по молба на ищите, на осн.чл. 214 от ГПК, съдът е допуснал увеличение на исковите претенции за неимуществени вреди, както следва:

-за Е. П. – от 40 000 лв. на 50 000 лв., частично от 60 000 лв.;

-за Х. П. от 60 000 лв. на 80 000 лв., ведно със законната лихва, считано от уведомяване на застрахователя на 23.09.2022 г. до окончателното й изплащане.

Относно допустимостта на предявените искове съдът приема следното:

Съдът се е произнесъл с определението по чл. 374 от ГПК, приел е, че предявените по реда на чл. 432, ал.1 от КЗ искове се явяват допустими. Ищите са предявили претенция пред застрахователя за доброволно уреждане

на спора. Споразумение не е постигнато в изтеклия 3 месечен срок, поради което имат правен интерес от предявяване на настоящите искиви претенции.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На осн.чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се доказване обстоятелството за наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „ГО“ на л.а. „Сеат“, модел „Алхамбра“, рег. № Т... ТН, към датата на ПТП – 10.08.2022 г., на осн.чл. 146, ал. 1 т. 4 от ГПК.

Образуваното пред РС-Омуртаг НОХД № 75/2023 г. е приключило на 09.05.2023 г., когато в о.с.з. съдът е одобрил внесеното споразумение с обвиняем М. Я. И., за извършено от И. престъпление по чл. 343, а. 3, б. „а“ във вр. с ал. 1, б. „б“ във вр. с чл. 342, ал. 1 от НК на 10.08.2022 г., с което по непредпазливост причинил телесни повреди на пътуващите в л.а. „БМВ“ лица Е. Д. П. и Х. Х. П..

На осн.чл. 300 от ГПК одобреното от съда споразумение е задължителна в процеса относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

От съвкупната преценка на представените писмени доказателства, съставени във връзка с процесното ПТП - протокол за оглед на ПТП и др. писмени доказателства, св. И., както и от заключението на приетата САТЕ, съдът приема за установено, че на 10.08.2022 г. около 16.50 ч. на второкласен път II-48, в участъка на км 5+653 на общ. Омуртаг, в близост до разклона на с.Паничино, в посока гр. котел- гр. Омуртаг, на прав участък от пътя, при управление на МПС л.а. „Сеат Алхамбра“, с рег. № Т...ТН, нарушил правилата за движение по пътищата (чл. 20, ал. 1, чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗДвП), в следствие на което навлязъл в лентата за насрещно движение и се блъска в движещия се в посока гр. Омуртаг – гр. Котел л.а. „БМВ“, с рег. № БЕР..., при което по непредпазливост причинил описаните телесни повреди на пътуващите в л.а. „БМВ“ лица Е. Д. П. и Х. Х. П..

От приетата САТЕ, по отношение на механизма на ПТП, във връзка и с въведеното от ответника възражение за съпричиняване, се установи, че л.а. „БМВ“, управляван от ищеца, с пътник на предна дясна седалка-ищцата, се е движил по път II-48, посока от г. Омуртаг към гр. Котел, като в участъка на

км 5+653, преди разклона на с. Паничино. Скоростта на л.а. „БМВ“ е била в порядъка на около 72 км/ч. Пътният участък е прав, с наклон за изкачване и последващ десен завой, който ограничава видимостта на водача. Платното за движение е двупосочно, разделено с две непрекъснати линии (непрекъснатата по посоката на движение на БМВ - за гр. Котел и прекъснатата – в посока към гр. Омуртаг), с ширина 7,20 м. Пътната настилка е била без повреди и неравности, суха. Времето - светло, слънчево, с добра видимост. Ограничението в скоростта в пътният участък е до 90 км/ч. По същото време и в същия участък, в срещуположната лента, в посока към гр. Омуртаг, се движи л.а. „Сеат“, модел „Алхамбра“, с рег. № Т.....ТН, управляван от М. Я. И., със скорост от около 84 км/ч. След разклона за с. Паничино, в кривата за ляв завой, водачът на л.а. „Сеат“ губи контрол над управлението от него автомобил и навлиза в лентата за насрещно движение, в момента, в който се осъзнава вижда, че срещу него се движи л.а. „БМВ“, натиска аварийно спирачки и отклонява автомобила надясно към прилежащата му лента на движение. В момента на навлизане на л.а. „Сеат“ в насрещната лента за движение разстоянието между двата автомобила е 249,25 м., като водачът на „БМВ“ не е могъл да забележи насрещно движещия се автомобил, поради кривата на завоя. След като водачът на л.а. „БМВ“ забелязва движещия се в неговата лента „Сеат“ (на 56,56 м от мястото на удара) отклонява автомобила към лявата лента, като липсват спирачни следи от л.а. „БМВ“. В резултат на създадената се ситуация, настъпва челен удар между двете превозни средства, в средата на платното за движение, в близост до разделителната линия, като ударът е кос челен удар между предната дясна част на л.а. БМВ“ и предна средна част на л.а. „Сеат“. След удара двата автомобила се завъртат и се установяват в средната част на платното за движение, в близост до мястото на удара.

От представеното споразумение по НОХД № 75/2023г. на РС-Омуртаг, предвид разпоредбата на чл. 300 от ГПК, подробното изложение и заключенията на САТЕ, с пояснения дадени от експерта в съдебно заседание и останалите писмени доказателства, в т.ч. протокола за оглед, безспорно се установява, че поведението на водача на л.а. „Сеат“ към момента на настъпване на процесното ПТП е било противоправно, в нарушение на правилата на чл. 16, ал. 1, т.1 и чл. 20, ал. 1 от ЗвП, виновно, и вследствие на това му поведение са причинени на ищите вреди, обуславящо

основателност на исковата претенция по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 432 ал. 1 от КЗ (“Пряк иск на увреденото лице“): увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ.

По делото не е спорно наличието на валидна застраховката „ГО“ на л.а. „Seat“, рег. № Т...ТН, към датата на ПТП – 10.08.2022 г., това обстоятелство е отделено като безспорно на осн.чл. 146, ал. 1 т. 4 от ГПК.

Според САТЕ и СМЕ получените от ищите увреждания, са вследствие на претърпяното ПТП, в непосредствена причинно-следствена връзка. Последвалия психиатричен тежък депресивен период и симптоматика, неотшумели – също са последица от пътния инцидент, съгласно СПЕ.

Налице са кумулативно изискуемите предпоставки от фактическия състав на чл. 432, ал. 1 КЗ във вр. с чл. 45 ЗЗД /деяние, противоправност, вина, вреди и причинна връзка между деянието и вредите/, наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „ГО“, настъпването на застрахователно събитие в срока на действие на договора, като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя, претърпени неимуществени и имуществени вреди от лицето, претендиращо обезщетения, които вреди са в резултат на виновното поведение на застрахования водач, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител-застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Отговорността на ответното застрахователно дружество е производна на гражданска отговорност по чл. 45 от ЗЗД на водача на лекия автомобил, поради което предявеният главен иск по чл. 432, ал.1 от КЗ е доказан по основание.

По възражението на ответника за съпричиняване съпричиняване на осн. 51, ал. 2 от ЗЗД, съдът намира следното:

От заключението на САТЕ се установява, че: 1.В конкретната ситуация, за да избегне удара водачът на л.а. „БМВ“ е отклонил автомобила в посока наляво към лявата лента без аварийно спиране. В този случай ударът е станал в средата на пътното платно за движение, общата скорост в момента на удара е 132,9 км/ч. 2.В случай, че водачът на „БМВ“ не е отклонявал автомобила наляво, а е продължил движението си в дясната лента, без аварийно спиране,

ударът би се реализирал изцяло в дясната лента (МУ2- фиг.2, стр.9 САТЕ) между предната лява част на л.а. „БМВ“ и лявата странична част на л.а. „Сеат“. Ударът за „БМВ“ в тази хипотеза също би бил кос челен, но насочен към водача, а за л.а. „Сеат“ – ударът би бил ляв, страничен приплъзващ удар в зоната от предна лява врата до заден ляв калник; 3. В случай, че водачът на л.а. „БМВ“ е реагирал с аварийно спиране в дясната лента, той би могъл да спре на разстояние 4,04 метра след МУ 1, тъй като опасната му зона за спиране е 60,6 метра, а разстоянието на възприемане на опасността и реакция с отклоняване на ляво — 56,56 метра е било недостатъчно. Поради загубата на скорост в процеса на спиране на л.а. „БМВ“, мястото на пресичане на траекториите е с 6,2 метра преди МУ1, като в този участък, обозначен като Участък на разминаване, е технически възможно автомобилите да се разминат без удар, в зависимост от конкретното им разположение на пътното платно. В този случай остатъчната скорост на л.а. „БМВ“ би била 27 км/час, като в случай на съприкосновение деформациите биха били минимални, като охлузване по задната лява част на „Сеат“ и предна лява част на „БМВ“. Вещото лице е пояснило още, че предвид габаритните размери на автомобилите, широчината на платното и остатъчната им скорост на движение в случай, че л.а. „БМВ“ е предприел спиране в дясната лента е технически възможно двата автомобила да се разминат. В случай, че водачът на л.а. „БМВ“ е предприел спиране в К.....та дясна част на платното за движение е имало достатъчно разстояние двата автомобила да се разминат без съприкосновение помежду им. Основна в тази насока бяха и поясненията на в.л., дадени в съдебно заседание.

При така установеното, съдът намира, че е налице съпричиняване във вредоносния резултат, доколкото претърпените от ПТП вреди, са в резултат не само на поведението на водача на л.а. „Сеат“, но и отчасти на поведението на водача на л.а. „БМВ“.

Съгласно задължителната съдебна практика, обективирана в т.7 на ППВС № 17/ 63 г., ТР № 88/62 г. на ОСГК на ВС, в ТР № 1/2014 г. на ОСТК на ВКС, както и формираната по реда на чл. 290 и сл. от ГПК практика в решения на различни състави на ВКС: решение № 58/29.04.2011 г. по т.д. № 623/2011 г., II т.о.; решение № 18/17.09.18 г. по гр.д. № 60304/16, IV г.о., решение № 76/22.06.2020 г. по т.д. № 771/2019г., II т.о. и др., за да е налице съпричиняване на вредата е необходимо да бъде установена пряка причинна

връзка между поведението на пострадалия и настъпилia вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения - обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога това му поведение трябва да е противоправно и да води до настъпване, или да улеснява настъпването на вредоносния резултат, т.е. в някаква степен да го обуславя. В случая, предвид заключението на САТЕ и разясненията на в.л. автоексперт, от техническа гледна точка непосредствената причина за ПТП е загубата на управление на водача на л.а. 4Сeат“ и навлизане на автомобила в лентата за насрещно движение в опасната зона за спиране на движещия се по нея л.а. „БМВ“. Водачът на л.а. „БМВ“ е имал техническа възможност да предотврати удара в случай, че веднага след възприемането на опасността е предприел аварийно спиране в най-дясната част на прилежащата му лента, без да отклонява автомобила към насрещната за него лента за движение.

В случая не е необходимо да се прави анализ на това дали съществува техническа възможност в поведението на водача на л.а. „БМВ“ да избегне удара, тъй като, при спазване правилата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, и в частност на изр. 2 от сочената разпоредба, **при движение в своята дясна лента за движение и предприемане на аварийно спиране**, изчислената от автоексперта остатъчната скорост на л.а. „БМВ“ от 27 км/час е определена в заключението на САТЕ като такава, че в случай на съприкосновение между двата автомобила, **деформациите биха били минимални, като охлузване по задната лява част на „Сeат“ и предна лява част на „БМВ“**. Съгласно САТЕ, „ако ищецът бе реагирал с аварийно спиране в дясната пътна лента, той би могъл да спре на разстояние 4.04 м след МУ1, тъй като опасната му зона на спиране е 60.6 метра, а разстоянието на възприемане на опасността и реакцията с отклоняване на ляво – 56.56 м е било недостатъчно. Поради загубата на скорост в процеса на спиране на л.а. „БМВ“, мястото на пресичане на траекториите е с 6,2 метра преди МУ1, в този участък, обозначен като Участък на разминаване (на фиг.2, стр. 9), е технически възможно автомобилите да се разминат без удар, в зависимост от конкретното им разположение на пътното платно. *В този случай остатъчната скорост на л.а. „БМВ“ би била 27 км/час, като в случай на съприкосновение деформациите биха били минимални, като охлузване по задната лява част на „Сeат“ и предна лява част на „БМВ“*. В случая с поведението си, водачът на л.а. „БМВ“ е допринесъл за вредоносния резултат – получаване на

телесни увреждания, вследствие на процесното ПТП, като това поведението му, довело до съпричиняването се явява и нарушение на правилата за движение, визирани в разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, както и в нарушение на чл. 15, ал. 1 от ЗДвП, а именно такава е ситуацията в настоящия казус. Доколкото обаче времето за реакция на водача на л.а. „БМВ“ е било твърде кратко, предвид намалената за този водач видимост, поради геометричната крива на десния за него завой; при едно изненадващо, несъобразено с правилата за движение, поведение на насрещния л.а. – в лентата за движение на „БМВ“, съдът намира, че този процент на съпричиняване следва да бъде определен на 15%, което ще бъде съобразявано само при определяне дължимото обезщетение на ищеца Е. П.. В случая, не се установява поведение на ищцата Х. П., което по какъвто и да било начин да е довело до настъпване на вредоносния резултат или пък да е улеснило настъпването на този резултат, респ. в някаква степен да го е обусловило.

По претенцията за обезщетение на неимуществени вреди:

За ищеца Е. П.:

От приетите писмени доказателства по делото- медицинска документация, заключението на приетата съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) и разясненията, дадени от вещото лице в съдебно заседание, се установява, че в резултат на инцидента ищецът Е. П. е получил: **многофрагментно счупване на кубоидната кост на дясното стъпало; многофрагментно счупване на куинеформените кости/клиновидните кости и на базата на втора метатарзална кост на дясното стъпало**, както и че вследствие на получените увреждания ищецът е изпитвал и към момента изпитва болки, страдания и битови неудобства.

Вследствие на получените увреждания на ищеца Е. П. са извършени две оперативни интервенции — закрыта репозиция и луксирание на счупванията на метатарзалните кости на дясното ходило, извършена е вътрешна фиксация с поставяне на две киршнерови игли от към латералната част на ходилото, след което е поставена имобилизация с шина; открито наместване на счупванията в вътрешна фиксация на тарзални и метатарзални кости и репозиция на счупените куиноформени кости и луксация на първа и втора метатарзални

кости с метални киршнерови игли и винтове, след което е поставена гипсова имобилизация. Пострадалият е претърпял много силни болки и страдания при получаване на счупванията на костите на дясното стъпало и след получаване на травмите.

При извършения преглед от вещото лице за целите на назначената по делото СМЕ, медицинският експерт е констатирал, че към датата на прегледа — 26.05.2023 г., пострадалият Е. П. се оплаква от накуцваща походка (установена и непосредствено от вещото лице в хода на прегледа – „*все още не е възстановен напълно, има леко накуцваща походка*“), от болки при натоварване на десния крак, както и от болки при студено и валежно време. По време на прегледа вещото лице е установило доста масивен оток на дясното стъпало, както и оток в дисталната, долната част на дясната подколеница в областта на стъпалото. В съдебно заседание експертът поясни, че възстановителният период при ищеца не е приключил, все още не е възстановен напълно, предстои му още не по-малко от 4-5 месеца възстановяване; към момента походката му не е самостоятелна, като използва помощни средства - патерици, бастун, проходилки и други приспособления. Така общият възстановителен период при ищеца, като се вземе и изминалия от катастрофата от 10.08.2022 г., се очертава на около 15 — 16 месеца, обуславящо извод за тежестта на получената травма и нейните последствия.

Вещото лице е посочило, че на пострадалия му предстои и още една оперативна интервенция за отстраняване на остеосинтезиращите метали, която неимоверно ще доведе отново до интензивни болки и страдания. За Е. П. са налице трайни последици в здравословното му състояние: при такива множествени счупвания на костите на ходилото за пълно възстановяване не може да се говори, ще останат болки при физическо натоварване на крака, при лошо, студено и влажно време, при продължително ходене, при изправен стоеж, както и при студено и влажно време. Теглото на пострадалия също влияе, той е масивен, пълен човек и това оказва отрицателно влияние. Очаква се да има отоци и ограничени движения в областта на дясното ходило и дясната глезенна става.

Показанията на св. А. (брат на ищеца) са в унисон с констатациите в СМЕ. Когато видял за пръв път брат си (около ден след катастрофата), свидетелят бил крайно притеснен, защото брат му, здрав мъж, около 130-140

кг, плачел от болки – в областта на гърдите и особено в десния крак, уплашен, че е можело да умрат; не можел да мърда, бил неподвижен, по време на престоя му в болницата се нуждаел от обгрижване, от чужда помощ за най-елементарните човешки нужди. Поради сериозността на травмата се наложило да бъде опериран в болница във Варна, където дори количката, с която се придвижвал, не можел сам да управлява, заради болките в гърдите от колана. От необходимостта брат му да се грижи за всичко около него и непрекъснато да му помага, на ищеца му ставало „кофти и започвал да реве“. Ищецът трудно се възстановявал, като поради естеството на травмата и болките, и сега все още не можел да ходи на работа – преди катастрофата работел като ВиК майстор във фирмата на свидетеля в Германия. След около месец-месец и половина възстановяване в дома на родителите им, през което време свидетелят се грижел за всичко – за храна, до тоалетна, тъй като и майка им не била добре, а баща им – инвалид, свидетелят закарал ищеца в къщата му в Германия, където продължава и понастоящем да го наглежда всеки ден. Ходел с патерици около 3-4 месеца, като в началото изобщо не можел да стъпва на крака си заради „железата“, които сложила в крака му и се придвижвал първаначално с проходилка на четири крака. Ищецът изпитвал срам, че брат му продължавал все да му помага, да се грижи за него и още му било „кофти“ той да се грижи за личната му хигиена след тоалетна. И понастоящем трудно изкачвал стъпала- „едно по едно, бавно, бавно“. Като вървял, още куцал.

За ищцата Х. П.:

От приетите писмени доказателства по делото, от приетата СМЕ, се установява, че в резултат на ПТП, ищцата Х. П. е получила: **многофрагментно счупване на главичката на дясна раменна кост; счупване на голямопищялна кост в областта на лявата глезенна става; счупване на малкопищялна кост в областта на лявата глезенна става.** Извършени са две оперативни интервенции - открито наместване на фрактурата на горния край на дясната раменна кост с поставяне на метална остиосинтеза; открито наместване на счупванията на двете кости на лявата подколеница в областта на лявата глезенна става с поставяне на метална остиосинтеза. Пострадалата е претърпяла много силни болки и страдания при получаване на счупванията и след това.

При проведения личен преглед на ищцата, преди изготвяне на СМЕ, медицинският експерт е установил, че пострадалата не е възстановена напълно, налице са оплаквания от болки в областта на дясното рамо и левия глезен, оток на меките тъкани в областта на левия глезен, както и ограничени и болезнени движения в лявата глезенна става; също и ограничени движения в областта на дясната раменна става. Ясно е, че има трайно затруднение в движението както на дясната ръка, така и дясната подколеница. Вещото лице е посочило в експертизата, че болките се появявали интензивно при физически натоварване и при студено и влажно време. В о. с. з. медицинският експерт допълва, че макар да е посочил в СМЕ срок за възстановяване около 5-6 месеца, към настоящия момент ищцата все още не е възстановена. Това са сериозни счупвания, особено при раменната кост, защото е многофрагментно счупване на главичката, и за в бъдеще ищцата няма да може да възстанови напълно обема на движения на дясната ръка – няма да може да си вдига ръката до горе; ще се обслужва сама, но няма да може да извършва по-тежка работа и да вдига и носи тежки предмети. Походката ѝ е накуцваща, като е налице и деформация в областта на глезенната става. В заключение вещото лице заяви, че не може да определи точен период до кога ще продължи възстановяването на ищцата, но се очаква да е от порядъка на поне още година, година и половина, което отново говори за тежестта на получените от нея травми – очертава се, засега, общият възстановителен период да е около 1,8 до 2,3 години. В о.с.з. вещото лице посочва, че на пострадалата ѝ предстоят тепърва и още поне две оперативни интервенции за премахване на остеосинтезиращите материали, които ще доведат отново до интензивни болки и страдания.

В заключението на експертизата вещото лице е констатирало, че в случая са налице и трайни последици за здравословното състояние на пострадалата, изразяващи се в болки в областта на счупванията при физически труд и при влошаване на времето; ограничените движения в областта на дясната раменна става и в областта на лявата глезенна става ще останат до живот.

От приетата съдебно-психиатрична експертиза безспорно се установява, че инцидентът е поставил за ищцата началото на психиатрични оплаквания, неотзвучали и досега в определена степен. Поради разгърнат тежък депресивен период и интензивен страхов афект тя е приета в ДС в ПО

гр. Търговище на 20.09.2022 г. (около месец след ПТП - първа хоспитализация), изписана на 27.09.2022г. с диагноза тежък депресивен епизод, без психотични симптоми, с препоръка след изписването да приема антидепресанти, успокояващи и болкоуспокояващи средства. Според експерта-психиатър и към датата на личния преглед на ищцата на 16.06.2023 г. не се отчита значително подобрение – тревожна, страхово заредена, при опит да се придвижва с превозни средства изпитва панически страх с бурна вазомоторика – сърцебиене, високо кръвно, задушаване; с грубо нарушено личностово функциониране, поради силния болков синдром, на който все още няма овладяване. Проследявана през отминалите 7-8 месец, е овладяно само суицидното поведение, суицидните мисли (че не ѝ се живее) – няма така силно изразена нагласа, но е двигателно безпомощна, с необходима помощ от близки, с песимистична оценка, краткотраен сън и интензивен страхово-тревожен ефект, особено при предстоящо пътуване с ПС. Все още е висока скалата на депресивност, пие по два антидепресанта, които овладяват напрежението отчасти, пие болкоуспокояващи. Вещото лице допуска, че може да се получи пълно възстановяване след 2-3 години. Определя реакцията и последици от ПТП за ищцата като по-сериозни последствия от нормалната реакция на човек след пътен инцидент.

Показанията на св. Онишчук (снаха на ищцата, съпруга на брата на ищеца) са напълно в унисон с констатациите на двамата експерти, като най-силно впечатление прави изразът, употребен от младата жена в показанията ѝ пред съда, че преди катастрофата ищцата е била „огън жена“, всичко правела, но сега плаче, че не може, налагало се съпругът ѝ, с висок процент на инвалидност, да ѝ помага. След инцидента дълго време не можела да направи абсолютно нищо сама, да ходи до тоалетната, да се облича, да се грижи за себе си, защото левият ѝ крак бил счупен, дясното рамо също; в началните дни виела от болка и плачела; заради невъзможността ѝ за нормални движения в болницата, всичко било зачервено, запарено, започнала да прави рани на гърба, състоянието ѝ било много лошо. И след изписването ѝ от болницата, където свидетелката била почти през цялото време с нея, за да ѝ помага дори и в най-елементарните ежедневни нужди, ищцата отново била на легло, у дома, отново с нужда от чужда помощ, около 4 месеца свидетелката се грижела за ищцата, през която време последната нищо не можела да прави: „всичко подавам и вземам“. След около 3 месеца и половина, когато махнали

гипса и лонгета, започнала да прави рехабилитации у дома, малко да пораздвижва крака и ръката, за да ходи сама до тоалетната, малко по малко да може да сяда, можела да вдигне малка чаша с дясната ръка, но не и повече от половин килограм, ръката повече от нивото на гърдите не можела да вдига, не може да върви надалеч, защото куца, ползвала специална проходилка след петия месец, имала и още една патерица, на която се опирала с лявата ръка, за да се придвижва по малко. И сега, повече от 200 м не можела да върви без бастуна, изморявал се крака ѝ, започвал да я боли. След катастрофата се проявили и психиатричните ѝ проблеми, плачела, че не иска да живее така, наложило дори медицинска намеса и поставяне на успокоителни инжекции и прием на лекарства за това ѝ състояние.

По отношение размера на дължимото обезщетение за претендираните неимуществени вреди:

В случая основните спорни въпроси са свързани с размера на обезщетението за неимуществени вреди, както и с наличието на съпричиняване на вредите по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД.

Според установената съдебна практика съобразно критерия за справедливост, установен в чл. 52 от ЗЗД, при определяне на обезщетението за неимуществени вреди, следва да се имат предвид обективно съществуващите обстоятелства във всеки конкретен случай. Тези обстоятелства са: видът, характерът и степента на констатираното увреждане и състоянието на пострадалия; начинът на извършване на увреждането; видът и начинът на провежданото лечение, неговата продължителност; болките и страданията, претърпени, както при причиняване на увреждането, така и при провеждане на лечението през всичките му етапи; отстраними ли са травмите или има остатъчни явления; периода на загуба на двигателна способност; психическата травма, както при причиняване на увреждането, така и впоследствие; възрастта на увредения; налице ли е намалена трудоспособност, степен на възстановяване, прогноза на отшумяване на уврежданията и др.

Предвид фактическата установеност по делото и горните критерии, съдът съобразява по отношение на ищцата възрастта ѝ, видът, характерът и тежестта на получените травматични увреждания, продължителността на лечението, степента на възстановяване към настоящия момент и остатъчните

явления, установени от медицинския експерт и от показанията на свидетелката, отчитайки здравословното ѝ и психично състояние преди катастрофата. Следва да бъдат съобразени и преживените от ищите болки, страхове и притеснения, както и икономическата конюнктура в страната към момента на ПТП / решение № 25/17.03.2010 г. на ВКС по т. д. № 211/2009 г., решение № 95/2009 г. на ВКС по т.д. № 355/2009г., първо т.о и др./ - МРЗ от 710 лева към датата на процесното ПТП и лимит на отговорността на застрахователя по застраховка „ГО“ от 10 420 000 лв., както и средната работна заплата към момента на ПТП, по данни на НСИ –около 1800 лв.

Неимуществените вреди, макар да имат стойностен еквивалент, са в сферата на субективните преживявания на пострадалия, затова за тяхното определяне имат значение различни обстоятелства. На обезщетяване подлежат не само съзнаваните болки, страдания и неудобства, причинени от увреждането и явяващи се пряка и непосредствена последица от него, но и самото понасяне на увреденото състояние. В този смисъл са и дадените разяснения в ППВС 4/1968 г. за понятието "справедливост" и практиката на ВКС.

Предвид констатациите и заключението на СМЕ и СПЕ (които се възприемат от съда като обосновани и компетентни), поясненията, дадени от експертите в с.з., както и от показанията на двамата свидетели, съдът приема за безспорно доказано претърпените и търпени физически и психични болки, неудобства и преживявания, твърде голямата промяна, както във физическо, а за ищцата и в душевното и психично състояние, в сравнение с времето преди катастрофата. Съдът дава вяра на показанията на свидетелите, независимо от близката им родствена и връзка по сватовство, отчитайки евентуалната им заинтересованост, при съобразяване с разпоредбата на чл. 172 ГПК, ценейки ги с всички други доказателства – писмени и гласни, с които те кореспондират, още повече, че и двамата свидетели имат непосредствени възприятия от всички преживявания на ищите, от състоянието им преди и след произшествието.

За ищеца Е. П.: Съдът отчита характера на претърпените травми по време на ПТП, болките и неудобствата в предоперативния и следоперативен период, наложилото се болнично лечение и оперативна намеса както в болницата в Търговище, така и в болницата във Варна, където е бил изцяло

неподвижен, с постоянен придружител (св. А.). Отчита посоченото от вещото лице в СМЕ, че пострадалият е претърпял много силни болки и страдания при получаване на счупванията на костите на дясното стъпало и след получаването на травмите; тежестта на нанесено увреждане, предвид множеството счупвания на костици в ходилото на основен двигателен орган; продължителния възстановителен период и очакваните трайни последици в здравословното му състояние, доколкото при такива множествени счупвания на костите на ходилото, съгласно медицинския експерт, за пълно възстановяване, не може да се говори; затрудненото и ограничено движение (пр. при изкачване на стъпала, при по-продължително ходене) и с помощни средства; остатъчните и занапред болки при физическо натоварване на крака, при продължително ходене и при изправен стоеж, както и при студено и влажно време. Касае е се мъж в разцвета на силите си (44 години), който преди катастрофата не е имал здравословни физически проблеми и оплаквания. Млад човек, който, по всяка вероятност, няма да може занапред да упражнява професията си на майстро ВиК. Съдът отчита и отражението на претърпяното ПТП и последиците от него и върху емоционалното състояние на ищеца, принуден в началните месеци след катастрофата да бъде зависим от близки в обкръжението си хора- брат му (св. А.) за най-елементарни житейски нужди; все още нуждаещ се от помощ в ежедневието си и към настоящия момент.

При тези обстоятелства, стойността на претърпените от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в описаните болки и страдания и други негативни изживявания, предвид вида, естеството, характера и степента им, в паричен еквивалент съдът определя на 60 000 лв., съобразно изискванията на чл. 52 от ЗЗД. Предвид приетия процент съпричиняване (15 %), искът е основателен в размер на 51 000 лв., но следва да бъде уважен в претендирания, съгласно допуснатото в с.з. от 06.07.23 г., размер от 50 000 лв.

За ищцата Х. П.: Съдът взе предвид естеството, характера и интензитета на претърпените травми по време на ПТП, болките и неудобствата в предоперативния и следоперативен период, наложилото се болнично лечение и оперативни намеса, болничен престой, където ищцата е била трудно подвижна, с постоянен придружител (св. Онишчук). Отчита посоченото от вещото лице в СМЕ, че пострадалата е претърпяла много силни болки и страдания при получаване на счупванията и след това;

тежестта на нанесено увреждане, предвид определените от вещото лице като твърде сериозни счупвания и на двете увреди, особено при раменната кост; наличието на едновременни сериозни травма в дясната раменна част и на лява глезенна става, затруднило не само възстановяването, но и самостоятелното обслужване на ищцата, поради липсата на възможност, а в следствие затруднения за придвижване с помощни средства; продължителния възстановителен период и очакваните трайни последици в здравословното ѝ състояние - за в бъдеще ищцата няма да може да възстанови напълно обема на движения на дясната ръка; ще се обслужва сама, но няма да може да извършва по-тежка работа и да вдига и носи тежки предмети. Походката ѝ е накуцваща, като е налице и деформация в областта на глезенната става, и не особено оптимистичните прогнози на съдебно-медицинската експертиза относно периода и пълнотата на възстановяване на травмите; остатъчните и занапред ограничени движения както в областта на дясна раменна става, така и на лява глезенна става при физически труд и при студено и влажно време. Съдът отчита и отражението на претърпяното ПТП и последиците от него и върху психичното състояние на ищцата, като се позовава на приетата съдебна-психиатрична експертиза и показанията на св. Онишчук. Преживяното е довело ищцата до тежък депресивен епизод, без психотични симптоми, наложило хоспитализация около месец след пътния инцидент; продължаващият прием на антидепресанти, успокояващи и болкоуспокояващи средства; въпреки отминалия период с все още висока скалата на депресивност, всичко това даващо основание на експерт-психиатър да определя реакцията и последици от ПТП за ищцата като по-сериозни последствия от нормалната реакция на човек след пътен инцидент, както и вероятността за пълно възстановяване едва след 2-3 години. За ищцата, жена на 61 години, без здравословни проблеми преди катастрофата, светът се е преобърнал – от „огън жена“, която правела всичко в дома, в градината, в грижите за инвалидизирания си съпруг, след ПТП от 22.08.2022 г. тя се променила коренно – в неуверен човек, със суицидни мисли в продължителен период; и понастоящем тревожна, страхово заредена, с грубо нарушено личностово функциониране, поради силния болков синдром, на който все още няма овладяване; двигателно безпомощна, с необходима помощ от близки, с песимистична оценка, с все още висока скала на депресивност.

С оглед горните констатации, стойността на претърпените от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се в описаните физически и психически болки и страдания и други негативни изживявания, предвид вида, характера и степента им, в паричен еквивалент съдът определя на 80 000 лв., съобразно изискванията на чл. 52 от ЗЗД. Предвид изложените съображения за неоснователност на възражението на ответника за съпричиняване на осн. 51, ал. 2 от ЗЗД, предявеният иск е изцяло основателен и следва да бъде уважен.

По искове за обезщетение на имуществени вреди:

От приетата по делото СМЕ, т. 7, в частта за всеки един от двамата ищци, се установява, че извършените разходи за лечението на пострадалите, така както са претендирани в исковата молба, са в причинна връзка с травмите, получени при процесния пътен инцидент. По делото ищите са ангажирали доказателства относно заплащане на разходи във връзка с лечението, предприетите интервенции и лекарствени средства на телесните увреждания, получени вследствие на инцидента: от ищеца – разходи за потребителска такса, избор на екип, такса болничен престой, 3 броя канюлиран титаниев винт и 1 бр. титаниев анклер; предоставени медицински услуги и закупуване на лекарствени продукти – по приложени 6 бр. фактури; за ищцата – разходи за закупуване на канюлиран спонгиозен винт и на плака за проксимален химерус, по приложени 2 бр. фактури.

Представените писмени доказателства не са оспорени от ответника, последният не е ангажирал доказателства, установяващи други, различни констатации, поради което и предявените искове за имуществени вреди са изцяло основателни и следва да бъдат уважени, така, както са предявени. , доверителите ми са извършили претендираните от тях разходи.

По акцесорното искане за присъждане на законна лихва:

Не е спорно обстоятелството, че по реда на чл. 380 от КЗ, на 23.09. 2022г., ищите са депозирани до ответника, като застраховател на л.а. „БМВ“, извънсъдебна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, но плащане не е получено.

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 3, изр. 2-ро от КЗ във вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихви за забава по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на

застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция. В случая, застрахователят е уведомен за застрахователното събитие на 23.09.2022 г., с предявяване на застрахователната претенция от ищците, поради което лихва за забава следва да се присъди от тази дата.

По разноските: И двете страни са претендирали разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

За ищците: заплатени държавни такси по предявените искове, съобразно исковата молба (л.80,81), както следва: ищецът Е. П. -1338.02 лв. (1200лв. +138.02 лв.); ищцата – 1282,40 лв. (1200+ 82.40 лв.); 15 лв.- д.т. за ч.жалба. Представлявани са безплатно от адвокат (за което са представени договори за правна помощ и съдействие от 23.05.2023 г.), с претендиран адвокатски хонорар, съобразно уважената част от предявените искове на осн.чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 38, ал. 1, т.2 от ЗАдв., с ДДС, в полза на адв. Г. Х..

Ответникът, представляван от процесуален представител- упълномощен юрисконсулт, е представил списък по чл. 80 ГПК: 16 680 лв. – адв.възнаграждение, депозит САТЕ-175 лв., депозит свидетел- 50 лв., с представени доказателства за заплатени депозити. Ищецът е направил възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност.

По делото от бюджета на съда, на осн.чл. 83, ал. 1 т. 1 от ГПК (след одобряване на споразумението по НОХД № 75/2023 г. на РС-Омуртаг от 09.05.2023 г., са разпоредени и изплатени разноски за вещи лица, съответно: 450 лв.-СМЕ, 230лв.-СПЕ и за САТЕ- 175лв. (останалите 175 лв.- заплатени от ответника). Увеличението на исковите претенции на осн.чл. 214 ГПК, е допуснато на 18.05.23 г. и на 06.07.23г., при наличието на осн.по чл. 83, ал. 1 ГПК за освобождаване на ищците от д.такси.

С оглед изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати адв.възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. за осъщественото от адв. Г. Х., САК, безплатно процесуално представителство на ищеца Е. П. - в размер на 6354.00лв.,с ДДС, от които: 5580лв.,с ДДС по иска за неимуществени вреди и 774 лв., с ДДС- по иска за имуществени вреди, а за за осъщественото безплатно процесуално представителство на ищцата Х. П. - адв.възн.в размер на 9067.20 лв., с ДДС, от които: 8460лв., с ДДС - по иска за неимуществени

вреди и 607,20 лв., с ДДС –по иска за имущ.вреди - на осн.чл. 2, ал.5 и чл. 7, ал. 2, т. 2 и т.4 от НМРАВ.

По отношение на заплатените от ишците съдебно деловодни разноски: Ответникът следва да заплати на ищеца Е. П. сумата 1338.02 лв.- д.такса по първоначално предявените искове. Сумата от 15 лв. не е присъдена с определението по В.ч.т. № 695/22г. на АпС-Варна, по което е внесена, поради което и искането за заплащането ѝ в настоящото производство е неоснователно; на ишцата Х. П. сумата 1282,40 лв. – д.такса по първоначално предявените искове.

На осн.чл.78, ал. 6 от ГПК, предвид основателността на исковите претенции, ответникът следва да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на ОСТ, разноските по делото за д.такса по увеличените искове, в размер на общо 2800 лв. (800лв. + 2000лв.) и сумата 855.00лв. - изплатена от бюджета на съда за експертизи (САТЕ, СМЕ и СПЕ).

Поради иснователността на исковата претенция, искането на ответника за присъждане на разноски на осн.чл. 78, ал. 3 от ГПК е неоснователно.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, **ЕИК 831830482**, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, бул. Д... № 87, **ДА ЗАПЛАТИ на Е. Д. П., ЕГН *******, с адрес: с. М...., ул. К..... № 3, действащ чрез процесуален представител адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1, **сумата 50 000 лева** (петдесет хиляди лева) - представляваща застрахователно обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания и други негативни изживявания, **сумата 3 450,57 лв.** (три хиляди четиристотин и петдесет лева и петдесет и седем стотинки), представляваща обезщетение за претърпените от него имуществени вреди, изразяващи се в разходи за лечение и закупуване на 3 броя канюлиран титаниев винт и един брой титаниев анкер, , които вреди са настъпили в резултат на ПТП на 10.08.2022 г., причинено от водача на л.а. „Сеат“, модел „Алхамбра“, рег. № Т.... ТН, застрахован при ответника по

застраховка „Гражданска отговорност“ и с участието на Е. Д. П., управлявал л.а. “БМВ“, модел „320И“, с рег. № ВЕР..., **на осн.чл.432, ал.1 от КЗ**, ведно със законна лихва върху посочените по-горе главници, считано от датата на уведомяване на застрахователя-23.09.2022г. до окончателното изплащане на задължението – **на осн.чл. 429, ал. 3 от КЗ**.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, бул. Д... № 87, **ДА ЗАПЛАТИ на Е. Д. П., ЕГН *******, с адрес: с. М..., ул. К..... № 3, действащ чрез процесуален представител адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1, **сумата 1 338.02 лв.**- представляваща държавна такса по първоначално предявените искиове, **на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК**.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, бул. Д... № 87, **ДА ЗАПЛАТИ на Х. Х. П., ЕГН *******, с адрес: с. М..., ул. К..... № 3, действаща чрез процесуален представител адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1, **сумата 80 000 лева** (осемдесет хиляди лева) - представляваща застрахователно обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания от телесни увреждания и други физически и психически негативни изживявания, **сумата 2 060,00 лв.** (две хиляди и шестдесет лева), представляваща обезщетение за претърпените от нея имуществени вреди, изразяващи се в разходи за закупуване на канюлиран спонгиозен винт и плака за проксимален хумерус лечение, които вреди са настъпили в резултат на ПТП от 10.08.2022г., причинено от водача на л.а. „Сеат“, модел „Алхамбра“, рег. № Т... ТН, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ и с участието на Е. Д. П., управлявал л.а. “БМВ“, модел „320И“, с рег. № ВЕР..., в което е пътувала ищцата Х. П., **на осн.чл.432, ал.1 от КЗ**, ведно със законна лихва върху посочените по-горе главници, считано от датата на уведомяване на застрахователя-23.09.2022г. до окончателното изплащане на задължението – **на осн.чл. 429, ал. 3 от КЗ**.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, бул. Д... № 87, **ДА ЗАПЛАТИ на Х. Х. П., ЕГН *******, с адрес: с. М..., ул. К..... № 3, действаща чрез процесуален представител адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1, **сумата 1 282.40 лв.**- представляваща държавна такса по

първоначално предявените искиове, на осн.чл. 78, ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, да заплати на адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1 адвокатско възнаграждение в размер 6 354 лв., с ДДС, за осъществено безплатно процесуално представителство на ищеца Е. Д. П., ЕГН *** по предявените искиове, на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 2 и 4 от НМРАВ.**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, да заплати на адв. Г. Б. Х., САК, гр. София, район Слатина, ул. „К....“ № 1 адвокатско възнаграждение в размер 9 067.20 лв., с ДДС, за осъществено безплатно процесуално представителство на ищцата Х. Х. П., ЕГН *** по предявените искиове, на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата вр. с чл. 2, ал. 5 и чл. 7, ал. 2, т. 2 и 4 от НМРАВ.**

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Лозенец, бул. Д... № 87, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд – Търговище, сумата 2 800 лв.- държавна такса по увеличения размер на предявените искиове и сумата 855.00 лв., изплатени от бюджета на съда за експертизи, на осн. чл. 78, ал. 6 от ТЗ.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____